

medens alt indføres frit her til Landet. Ved selv at forsyne Hjemmemarkedet med dets aarlige Forbrug af ca. 5,000 Heste af lettere og billigere Sort, vil meget være vundet. En saadan Binding vil ikke alene komme de ringere Kvaliteter til gode, men ogsaa de bedre. Vor Produktion bliver mindre afhængig af Udlandet, hvorved vore Opdrættede lettere vil kunne holde Priserne oppe.

Fordringen om at erholde den til Overflod drevne Indførsel af Smaaheste-standset, er da ogsaa af gammel Dato, og har til Dels været begrundet i den Smittefare, som Indførslen medfører for vore langt værdifuldere Dyr, da dens Hovedmasse stammer fra fjerntliggende Egne, hvis Sundhedstilstand vi ikke formaa at øve nogen Kontrol med. Men fraset dette, har der, navnlig i Sjyllands stærkt hesteproducerende Egne, vist sig stor Uvilje mod Tilførslen af disse tarvelige Brugsdyr, som skadelige for Opdrættet og Salget af Landsdelens gamle ansete Race.

En Indførselstold paa Heste maa derfor anses for gavnlig for vor hele Produktion.

Hornkvæg.

Indførslen i 1896 var 7,802 Stkr. stort Kvæg og 1,844 Kalve. I alt 9,646. Landhusholdningssekskabets Loldbetænkning motiverer forfættelige Grunde, der tale i mod en Lold paa Hornkvæg. Man hævder saaledes, at Omkostningerne ville fordyres for de Opdrættede, der rekrutere deres Besætninger fra Angel; samt, at en Indførselstold vil fordyre det Levkvæg, der erholdes fra Sverige, og som benyttes til Fedning, og endelig, at en Fortoldning af Kvæg i det hele taget vil forhindre Bevarelsen af et stort kjøbenhavnsk Kvægmarked og derved nedbringe Værdien af vort Fedkvæg, enten dette indføres i levende eller slagtet Tilstand.

Over for den førstnævnte Grund bemærker Udvalget, at der ikke er Aaledning til at dvæle ved en Betragtning, der ingen Betydning har mere. Man behøver ikke længere at ty til Angel for at faa rekruteret eller bevaret det røde Malkekvæg, dertil ere vore egne Stammer tilstrækkelige, og faktisk er en saadan Indførsel ogsaa ophørt, thi i 1896 indførtes ikke et Stykke Kvæg fra Slesvig.

Hvad dernæst den svenske Indførsel angaar, synes der ikke at være Grund til at opretholde denne Konkurrence paa vort Kvægmarked, efter at dette Land ved sine Loldbestemmelser har afftaaret os fra at søge derhen med vore Frembringelser. Vi kunne til Overflod selv forsyne vort Marked med saadanne Varer, som Sverige sender hertil, uden at Prisen for disse vil stige for Konsumenterne, hvorimod Erhvervelsen af det kjøbenhavnske Kvægmarked for den danske Produktion, vil have en ganske betydelig Indflydelse paa Landbrugets Forhold herhjemme.

Hovedstaden blev i 1896 forsynet fra Sverige med: 3,077 Stkr. Fedkvæg, 3,592 Stkr. Kælvæver og Kvier, 36 Stkr. Tyre. Salt 6,705 Stkr.

Disse ville uden Vanskelighed kunne skaffes til Veje her i Landet, thi Danmark staar, hvad Kvægrigdom, angaar meget højt i Nationernes Række og vil derfor med stor Bethed kunne skaffe det Fedemateriale til Veje, der vil være fornødent.

Sfølge Statistisk Tabelværk „Kreaturholdet den 15de Juli 1893“, Side XLII. og XLIII., fandtes i følgende Lande:

	Antal Hornkvæg	
	pr. 1,000 Mennesker.	pr. 100 Kv.-Kilometer.
Danmark	754	4,424
Sverige	517	562
Det tyske Rige	355	3,248
Frankrig	349	2,491
Ungarn	339	1,500
Storbritanien	203	2,927